

לקשקשת האחרונה קיבלתי ים של כות' רות. המוצלחות ביותר: נמל בעל שתי דבשות עם דבשת רזרבית, יחאל כהן, תל-אביב. חזה של ג'ון מאנאספילד לאחר שנעקצה על-ידי יתוש, וכן מה שגרם תינוק תאוותני לאמן, ש. ירושלמי, תל-אביב. פניו הקורנים של משה מאחורי לוחות הכרית מעמי נדב קיכלי, באר-שבע; יול ברינר מטייל בין הרי הכרמל, מאורי שלגי וגיווד גת, חיפה. קטע של שתי אצבעות מרגל משתתף בצעדת ארבעת הימים, ממרדכי סטינגר, תל-אביב. כיוון שהולך לכם קלף משוגע השבוע, נראה מה תעלו בחכותיכם למראה הקש' קשת הבאה (למטה):

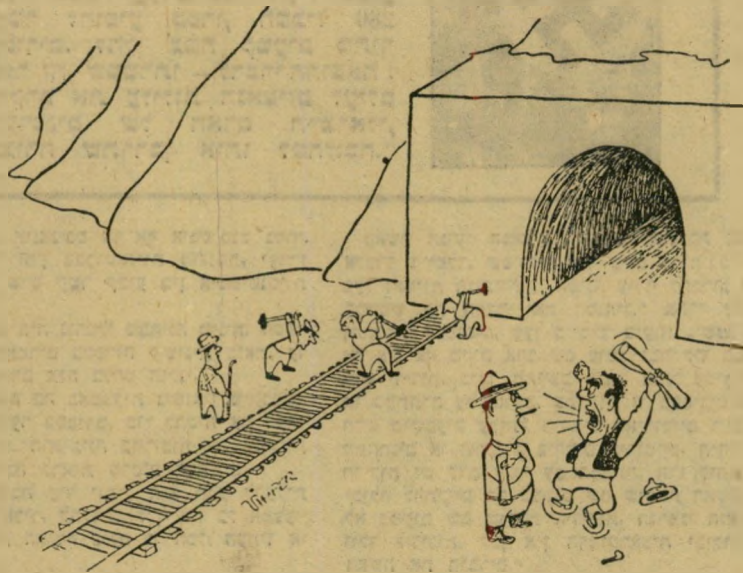
העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר ל"י שיוענק מדי שבוע. הזוכים הפעם: אלה ועמנואל זוהר, האחראים לכתם הלבן.

מזה צוחקים האמריקאים

"לא אזיז את המנהרה שלי! בשום פנים לא!"

אגודת מידד

אינה מוסרית וכי השובתים ראוים לעונש חמור משום שהם מתבלים במשק הארץ, ואסור להעסיק אותם בכלל. חשבו הפועלים מה יעשה. היה שם בעיר לא-יוצלה אחד, חכרם למיקצוע ומהגרועים שבהם. גם הוא חשב מה יעשה, שהרי לעבודה ממש אין הוא מוכשר. אמר לפי-עלים: "אתם צריכים אגודה מיקצועית. אני אארגן אתכם לאגודה מיקצועית, והאגודה המיקצועית היא תדאג לאינטרסים שלכם בפני המעסיקים." לא ראו הפועלים דרך אחרת, ובכך עשו אגודה מיקצועית, ואותו לא-יוצלה, הד מה לכינה, היה למוזכיר כללי נצחי של האגודה המיקצועית. בא המוזכיר הכללי של האגודה המיקצועית עית לפני העשיר ואמר: "אני המוזכיר הכללי של האגודה המיקצועית." אמר ה-עשיר: "נעים לי מאוד. מה אוכל לעשות בשבילך?" אמר הכינה: "משכורת טובה ואוטו ונסיעות לחוץ-לארץ וכרטיסים לכל הפר-מירות ואני כבר אמסור לך מה אומרים פועליך ותדע מראש להכשיל את כל מזי-מותיהם. סמוך עלי. יד רוחצת יד." מאז אין סכסוכים בין העשיר לפועליו. ואם תרצו ואם לא תרצו, אין זו אגדה.

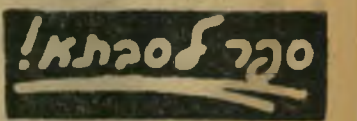
לא ידע הפועל איזה פורום, אבל תשלום לא קיבל. חשבו הפועלים מה יעשו כדי שיקבלו את שכרם. נדברו זה עם זה ועם פ-עליו אחרים, כי לא יכדו בשביל אותו ברגש. כלומר, שבייתה. לבצל המטבע, הדעה. ביקש אותו עשיר מעושי דברו, ונכתב בכתוננים כי השבייתה

אגודה מקצועית

היה איש עשיר; ונכבד, כי עשיר; ועבדו בשבילו פועלים, כי עשיר. בא אליו אחד הפועלים, ואמר: "בבקשה, אולי אוכל לקבל את שכרי?" אמר העשיר: "נהגית מהעבודה?" אמר הפועל: "כן, אני חרוץ ואוהב לעבוד." אמר העשיר: "מכיוון שנהגית, עבודתך שכר. בשביל תחביב אין משלמים שכר." בא אל העשיר פועל אחר, ואמר: "בי בקשה, אולי אוכל לקבל את שכרי?" אמר העשיר: "נהגית מהעבודה?" אמר הפועל: "לא. לא נהגית. עבדתי רק מפני שאני צריך את השכר." אמר העשיר: "אם כך, אין עבודתך שזה הרבה. עבודה טובה נעשית בשמחת-יצירה. לא אוכל לשלם בשביל עבודה הנעשית בלי מסירות." בא אל העשיר פועל אחר, ואמר: "בי בקשה, אולי אוכל לקבל את שכרי?" אמר העשיר: "נהגית מהעבודה?" אמר הפועל: "רגשותי הם עיניני הפרטי. הואל נא. עבדתי, ואני רוצה את שכרי." אמר העשיר: "אין אתה מדבר אלי? אין זה הטון בין פועל לעומד בראש המפעל. אתה גורם דמוראליזציה. יהיה עלי לפנות לפורום מכויים."

חזון העצם היבשה

ליים. שוטר שראה אותנו רשם לנו ראפורט, מפני שאסור לזרוק עצמות לים, ובכך הכריח אותנו למשות את העצם מן הים ולהחזיר אותה לחצרנו. כשראינו שלא נוכל להיפטר מהעצם, חפרנו בור בחצר, בור עמוק, אולי שני מטרים, כי רצינו לסלק את העצם מה ש-יותר מהר ושלא יהיו לנו יותר צרות. איך שאנחנו חוסרים את הבור, בא אלינו שכן אחד, ושאל אותנו מה אנחנו ע-שים. ענינו לו שאנחנו מתכוונים לקבור את העצם. על זה אמר, שלא נעיו לעשות את זה, מפני שנביא על ראשנו צרות צרורות. "איך זה?" שאלנו אותו. "האסור כבר לקבור עצמות במדינת ישראל!" על זה ענה השכן שאולי אין חוק האוסר קבורת עצמות יבשות, אבל אם אין אנו רוצים שיום אחד תבוא לחצרנו משלחת

הסיפור הוא בעצם כזה, שכבר כמה שנים מתגלגלת בחצרנו עצם. קשה לי כבר לז-כור מי הביא את העצם, אבל עובדה היא שיש לנו עצם, ומאז שהעצם אצלנו יש לנו צרות. תחילתן של הצרות בכך, שכלבי השכונה באו אלינו מתוך תיקחה לזכות בעצם. אילו היה זה רק כלב אחד, מילא. אך האסון הוא שבאו הרבה כלבים, וכל אחד מהם רצה את העצם לעצמו. כך היו נובחים בקוליקולות ולא נתנו לאף אחד לישון — ומה שיותר גרוע, גם לא נתנו זה לזה לנגוע בעצם. כשנוכחנו שכל עוד העצם אצלנו לא ניסטר מהכלבים, לקחנו את העצם וזרקנו אותה

טעות לעולם צודקת

התביעה הוגשה באמצעות היועץ המש-פטי לממלה (מעריב) ב. גדעון, חיפה ככה זה כשאינן ממשלה. הצפרדע חיה כ-15 שנים מסעם משרד החינוך והתרבות (הארץ) א. אלוני, תל-אביב מעל או מתחת למים? המשלחת שבראשה עומד פרופסור יגאל דייך (ידיעות אחרונות) אמנו זך, תל-אביב נתקבלה עליידי שר החקלאות משה ידן.

חמשירון

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, שאחר עלמות מחזר העלמות בלי בושח לו ילדו כבר שלושה והיום שמו: אביאביאבנר. אמנון ה. דנקנר, ירושלים

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, על קטנוע הוא טם, ממחר. כך, ללא מעצור, הראשון שבתור, הוא טם: לעולם האחר. דוד ברבי, תל-אביב

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, שאהב חמשיריים לחבר גם לילי שחח חמשירון נאלח וזכה הוא בפרס, הממזר. דן לאור, ירושלים

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, שאחרי בתולה הוא חזר. את ידה לבקש, הבחור התבושש והיום הוא מחזיק את הנר. יחזקאל ליפשיץ, פתח-תקוה

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, שישב בטעות על המפמר. חיש גילה על השת (בקשקשת הבט!) פצע גדול ביותר. ר. גוסר, תל-אביב

אלה ועמנואל זוהר, רחובות

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, שאחרי כל לוליטה חזר. בנימופנות אחת הוא נעץ חמכט — ובעינו השמאלית התעוור. זהבה גרוס, רמת-גן

מעשה בנכרבר, שמו אבנר, על אחת, ושמה רונית, היטר. כשננסה — אוילהילה! — להסיר שמלתה... את שנינו הוא מאז משחזר. פנתס פלג + יעקב בכר, חיפה

רב תודות לכם, שהפסקתם לחתום על החמסיריים בראשי תיבות. עכשיו לפחות יכולים אנו לדעת, עם מי יש לנו עסק. כיוון שכך, נוכל להתחיל במחזור חמסיריים נוסף, והפעם לא על גברבר, אלא על גבר מסש: חיו חיה גבר שמו ליש...